

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg tror såmænd, vi er helt enige om, at det her selvfølgelig ikke skal være administrativt tungt for foreningerne; det har vi ingen som helst interesse i. Jeg synes bare, det er vigtigt at understrege, at jeg virkelig heller ikke tror, at det *bliver* administrativt tungt. Selvfølgelig skal der laves en nem, lille blanket, der hurtigt kan udfyldes, og så skal den kunne sendes inde til Det Centrale Kriminalregister, og derinde skal man selvfølgelig også sørge for, at svaret kommer hurtigt, så man ikke skal vente i flere måneder på et svar, inden man kan ansætte personen.

Jeg vil gerne understrege, at det ikke er tænkt som en tung administrativ proces, og det skal i hvert fald ikke være det, der gør, at man ude i foreningerne siger, at det her er et negativt forslag, der bare vil give dem ekstra administrative byrder. Vi gør alt, hvad vi kan for, at det skal være så smidigt som muligt, og det her er et meget positivt lovforslag. Så jeg tror sådan set, vi er enige i substansen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren.

Så er det hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Det er et forslag, som det er vanskeligt at være uenig i. Jeg er enig med de forrige ordførere, som har understreget, at seksuelle overgreb på børn er en af de værste forbrydelser, nogen kan foretage sig, og derfor skal man selvfølgelig gøre alt, hvad der står i ens magt, for at hindre, at noget sådant sker.

Jeg vil dog godt problematisere forslaget en smule, for jeg mener faktisk ikke – det kan godt ske, det er lidt usædvanligt, at en politiker siger sådan – at jeg er den bedst kvalificerede til at behandle lovforslaget, og jeg vil ikke bedømme mine kolleger kulturordførerne, men jeg forstår egentlig ikke helt, hvorfor det er lagt hen under Kulturministeriet og dermed kulturordførerne. Retteligt burde det vel høre til i Retsudvalget, som har den juridiske ekspertise til at gennemgå den form for lovforslag.

Derfor vil jeg anbefale eller stille forslag om, at vi under udvalgsbehandlingen får det koordineret med Retsudvalget, at vi enten får Retsudvalget ind eller får Justitsministeriets eksperter over, sådan at vi er sikre på, i og med at det er en rammelovgivning, at vi får fastsat regler, som er juridisk holdbare, og at vi får sikkerhed for, at

den måde, det bliver administreret på inden for de forskellige institutionstyper, er identiske eller i hvert fald sammenlignelige, så vi undgår en lang række af de her juridiske komplikationer, der kan komme, når man laver rammelovgivning. Derfor vil jeg som sagt anbefale, at vi under udvalgsbehandlingen får det koordineret med Retsudvalget og Justitsministeriet, sådan at vi er sikre på, at tingene bliver gjort på den rigtige måde.

Jeg mener også, at der er et par andre ting, som er væsentlige at få med, og det er specielt med hensyn til frivillige. Det er klart, at ved ansættelsesforhold i skoler og daginstitutioner og lignende er det lidt mere regelret, men med hensyn til idræsttrænere og spejderledere ved jeg ikke helt, hvordan man definerer det, for det er jo i virkeligheden ikke et ansættelsesforhold, men et frivilligt forhold, hvor man går ind som frivillig træner eller frivillig spejderleder, og hvor går grænsen?

Der er jo forældre, der engagerer sig i idrætslivet. Jeg har f.eks. selv været temmelig engageret som transportør af drenge til fodbold med ret jævne mellemrum tidligere i mit liv. Det er sådan set også et sted, hvor man er i kontakt med mindreårige børn. Skal de forældre, der gør det, så også omfattes af attester og lignende?

Jeg mener, der er en lang række uafklarede forhold, som vi i hvert fald har behov for at få afdækket, sådan at vi får nogle rimelig klare retningslinjer for, hvordan attesterne bliver benyttet.

Jeg vil så godt politisk understrege, at det vil være utrolig farligt, hvis vi tror, at man kan bekæmpe seksuelle overgreb alene ved attester. Det er jo lige så væsentligt, at vi sørger for, at der er flere voksne omkring børnene. Det er jo sådan set også en politisk diskussion: Hvor mange børn skal der være i en klasse? Hvor mange børn skal der være til hver pædagog? osv. Jo mere der bliver skåret ned, og jo færre voksne der er omkring børnene, jo større bliver risikoen for, at voksne kan være alene med børnene.

Så ud over attesterne ligger der en lang række andre elementer, som jeg sådan set også mener er væsentlige for at forhindre seksuelt misbrug af børn og overgreb på børn. Det er måske en lidt anden og større politisk diskussion, som måske ikke skal ligge her, men burde ligge i forbindelse med finanslovforhandlinger og lignende. Der ved jeg, at regeringen og SF har set vidt forskelligt på behovet for at have voksne omkring børn og unge i det hele taget.